

Nu te bizui pe înțelepciunea ta

(Verlass dich nicht auf eigene Klugheit)

20. 01. 1965, Phoenix, Arizona - S.U.A

W. M. Branham

Să rămânem un moment în picioare pentru rugăciune! Câți dintre cei de aici au o cerere în inima lor și doresc ca Dumnezeu să facă ceva deosebit în această adunare? Să ne aplecăm capetele înaintea Lui.

Tată ceresc, noi suntem un popor privilegiat care se poate aduna aici în Numele DOMNULUI Isus, într-o țară liberă în care noi Îți mai putem sluji încă așa cum ne dictează conștiința noastră. Noi ne rugăm, Tată, să mai rămână așa încă mult timp. Fie ca noi să profităm de acest mare privilegiu pe care-l avem. Fie ca noi să fim aici cu toată inima în acest serviciu slujindu-Ți, ca să se poată spune: „Dumnezeu a fost în mijlocul nostru în seara aceasta și a binecuvântat poporul Său.“ Mântuiește fiecare suflet pierdut care este în seara aceasta aici, DOAMNE. Fie ca toți pierduții să se întoarcă la casa lui Dumnezeu. Mă rog ca toți bolnavii să fie vindecați, ca șchiopii să meargă, cei orbi să vadă și surzii să audă, pentru ca slava și onoarea să-I fie adusă lui Isus Hristos de poporul Lui. Fie ca această seară să rămână în amintirea noastră mult timp, Doamne, căci ne-am adunat împreună și cerem aceste binecuvântări în Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă așezați!

De fiecare dată când vin în Ramada Inn, am impresia că mă întorc acasă. Eu am fost de multe ori aici și cred că ei au început să mă cunoască. Eu sunt bucuros pentru aceasta. În Ramada Inn am cunoscut câțiva oameni cumsecade. În Tucson și aici au fost foarte amabili, găzduind serviciile noastre. Nu cu mult timp în urmă am avut adunări în Ramada Inn și directorul nu m-a lăsat să plătesc nici măcar pentru închirierea clădirii. A fost cu adevărat ceva frumos. În timp ce traversez țara, îi amintesc și pe cei ce fac bine casei lui Dumnezeu.

Noi, cel puțin eu, începând cu duminică după-amiază, am avut un timp deosebit în DOMNUL. Am avut un timp deosebit bucurându-mă de binecuvântările Lui și având părtășie cu Duhul Sfânt și cu poporul Lui.

Aș vrea să reamintesc că noi slujim împreună DOMNULUI. Voi sunteți un atribut, o parte a lui Dumnezeu, atunci când deveniți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Dumnezeu este în voi, împlinindu-Și voia Sa, dacă voi Îi permiteți.

Sperăm că în seara aceasta fiecare va uita lucrurile zilnice și va pune toate lucrurile deoparte și va fi cu toată inima în acest serviciu, și nu numai în seara aceasta, ci în tot timpul conferinței. Fără îndoială s-au adunat mulți delegați. Unii dintre ei care vor lua parte la conferința care va începe mâine, i-am văzut deja în

seara aceasta pe platformă. Eu îi rog pe oamenii care sunt aici pentru trezirea care a început, să rămână în tot timpul conferinței, dacă se poate. Vom auzi vorbitori buni. Un frate nu a putut veni, dar sunt mulți aici care-l pot înlocui. Eu doresc să rămân aici pentru întreaga conferință și să mă bucur de această părtășie.

Voi știți că noi, predicatorii, dacă ne ridicăm să le vorbim oamenilor dăm întotdeauna tot ce este în noi. Odată am predicat despre textul unde spune Isus: „*Priviți crinii; ei nu torc, nici nu țes. Totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei*“ (Mat. 6, 28-29). Eu am observat că crinul trebuie să crească zi și noapte și se străduiește să arate splendid. Dar el însuși nu are nici o binecuvântare din aceasta. El se deschide și trecătorul îi miroase parfumul. Albinele își extrag mierea chiar din mijlocul florii. El dă tot ce are, tot ceea ce a trudit. Și eu mi-am intitulat mesajul „Predicatorul-crin“. Acesta este un titlu ciudat.

Așa este. Ca predicator te devotezi oamenilor. Atunci este bine să te așezi și să îi ascuți pe alții. Este ca și atunci când te încălzești la foc. Noi stăm cu plăcere la focul altuia ca să ne încălzim inimile cu Evanghelia pe care o predică frații noștri oamenilor. Eu sunt mulțumitor că am această ocazie.

Billy mi-a spus în seara aceasta că toate biletele de ordine au fost împărțite. Dar noi nu putem avea un rând de rugăciune. Vedeți, ar trebui să ocoliți pe acolo și să veniți prin culoarul acela întunecos și abia apoi să vă urcați aici sus. V-ați împiedica tot timpul de ceva până să ajungeți aici. Pentru cei bolnavi și șchiopi ar fi foarte greu.

Dar noi nu știm ce poate face DOMNUL nostru. El poate coborî drept în mijlocul nostru în seara aceasta și să-i vindece pe toți cei bolnavi, orice boală ar avea ei. O, eu aș vrea să văd mai mult acest mod de lucru al Lui, decât toate șirurile de rugăciune pe care le-am avut vreodată în viața mea - să văd atotputernicia lui Dumnezeu pogorându-Se printre copiii Săi ascultători. Întotdeauna îmi place așa ceva.

De obicei, când ai un contact personal cu oamenii, ca atunci când se pun mâinile peste cineva, deși nu mulți fac aceasta, oamenii spun: „Cutare slujitor a pus mâinile peste mine și slava lui Dumnezeu m-a atins.“ Asta-i face atunci pe oameni să se uite la acel slujitor. Dar dacă tu poți să stai aici predicând Cuvântul și să lași Duhul Sfânt să-l vindece pe fiecare, atunci este absolut numai harul lui Dumnezeu. Și atunci Dumnezeu are toată lauda, slava și nimic nu mai rămâne pentru altcineva. Acesta este motivul că nu iau prea mulți în slujba mea pentru rugăciune. Aseară am încercat să ne rugăm pentru câți am putut de mulți. Dar punerea mâinilor ...

Dar se poate întâmpla ca Duhul Sfânt să vină direct în mijlocul nostru și să se manifeste, descoperindu-Se nouă. Prin aceasta, cred eu, este El real, adevărat,

când El poate lucra în suveranitatea Lui. Eu nu pot spune de pe acum: „Acest bărbat sau această femeie, sau acel copil va fi vindecat.“ Duhul Sfânt se mișcă prin clădire și vorbește cui vrea. Aceasta este suveranitatea Lui. Aceasta aduce atunci cunoștința, pentru că este o făgăduință a lui Dumnezeu, și aceasta aduce cunoștința suveranității lui Dumnezeu, și de asemenea aduce prezența Lui în mijlocul nostru. Noi ar trebui s-o recunoaștem și să ne bucurăm.

Tu spui: „Mda, eu aveam însă mâna paralizată. Am fost acolo aseară și nu mă simt mai bine.“ Asta nu are nimic de-a face cu vindecarea ta. Pentru tine lucrarea este deja încheiată. Tu nu te mai uiți atunci la mână, tu te uiți la făgăduință. Și de aceea tu nu mai poți spune: „Da, fratele cutare nu s-a rugat cu credință“, sau altceva de felul acesta. Este prezența DOMNULUI care ți-a dat credința și „atunci El a trimis Cuvântul Lui și i-a vindecat.“

Aseară nu mi-am ținut promisiunea. Voi încerca să o țin în seara aceasta, dacă voi putea. Cineva mi-a spus: „Nu ai rămas la textul tău aseară.“ Nu, nu am rămas. Voiam să predic tema „Dumnezeu, care este bogat în îndurare“, și am vrut să explic ce a vrut să spună Pavel atunci când a scris: „Noi eram morți în greșelile noastre“ - odată în trecut, nu acum, „Dumnezeu ne-a adus la viață împreună cu Hristos.“ Acum, înainte ca ceva să poată fi adus la viață trebuie să existe acel ceva care poate fi adus la viață. Dacă voi ați fost în cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, atunci deveniți o parte din Dumnezeu. Singura cale ca tu să fii o parte din Dumnezeu - Dumnezeu nu este complet fără tine. Și El trebuie să fie întreg. Așa este, pentru că este un singur izvor al vieții veșnice și acesta este Dumnezeu - numai El are viața veșnică. Și voi ați fost o parte din El, un atribut al Lui sau în gândul Lui de la început. Și faptul că El s-a gândit atunci la început la tine, îți dă acel îndemn spre El. Aceasta este ceea ce trebuie adus la viață. Unii oameni nu vor fi niciodată aduși la viață; ei pur și simplu nu o au, asta-i tot. Exact ca atunci când pui un bob de porumb în pământ; oricât de drăguț ar fi, dacă nu are germele de viață în el, nu poate fi adus la viață. Mai întâi trebuie să fie acolo germele de viață.

Voi știți povestioara mea despre puiul de vultur care stătea printre pui și găini, pentru că fusese clocit și născut acolo dar el nu simțise niciodată ca acele găini. Și când mama lui a trecut pe deasupra și a strigat, el a auzit o voce care suna grozav de bine pentru el, pentru că - țineți minte el era încă de la început un vultur. El trebuia doar să se regăsească pe sine, să-și găsească locul său. Așa este pentru fiecare credincios. Tu nu ai fost născut pentru această lume. Tu ai fost făcut după chipul lui Dumnezeu, ca să fii un fiu al lui Dumnezeu. Și tu nu aparții de curtea găinilor. Tu ești un vultur. Și voi ați văzut că aseară am pornit de la acest „vultur“ și nu am mai ajuns cu picioarele pe pământ. M-am îndepărtat prea mult și am uitat

care fusese textul, mi-am pierdut notițele și toate celelalte. M-am simțit groaznic. Dar asta a fost, și totul a pornit de la acel „vultur“.

Și acum despre acel Vultur, Dumnezeu! Voi știți că Dumnezeu îi aseamănă pe prorocii Săi cu vulturii. EL se numește pe Sine un Vultur. EL este Vulturul-Iehova, Vulturul cel Mare. Motivul pentru care îi numește astfel, este că un vultur poate zbura mai sus decât orice altă pasăre. El nu-și face cuibul pe pământ ca găinile sau alte păsări, ci el se înalță cât mai sus pentru a-și face cuibul. Un alt motiv este că această pasăre are o constituție deosebită. Dacă un șoim, o cioară sau un uliu ar încerca să-l urmeze în înălțimi, s-ar dezintegra - ele nu sunt făcute pentru așa ceva. Trebuie să fie o natură deosebită pentru a zbura până acolo sus. Penele lui sunt mai strânse (fixe) decât la orice altă pasăre. Și privirea lui este mai dezvoltată decât la orice pasăre. Cu cât se ridică mai sus, cu atât poate vedea mai departe. Unele păsări care ajung cât pot ele de sus, sunt acolo oarbe ca un liliac. La fel este cu unii oameni. Când sunt scoși în afara crezurilor, ei nu mai știu nimic despre El. „Zilele minunilor au trecut“, zic ei. De ce? Ei nu-L pot vedea. Dar vulturii se ridică până la cer și până la cerurile cerurilor. La ce ți-ar folosi să urci acolo, dacă nu ai putea vedea? O, eu sunt bucuros să fiu unul dintre ei și să stau acum împreună cu un cuib plin cu astfel de oameni.

Să ne întoarcem acum la Vechiul Testament, la Proverbele scrise de Solomon, unul dintre cei mai înțelepți oameni, în afară de DOMNUL nostru Isus. Dar El nu a fost exact ca Solomon, căci Solomon a fost născut de o mamă și de un tată pământesc, David. Isus însă a fost un Fiu născut din fecioară și nu a fost numai un om; ci El era Dumnezeu, Omul-Dumnezeu, El era mai mult decât un om. EL era un om și încă ceva, înțelegeți? Dar Solomon era doar un om ca mine și ca tine și el l-a cerut lui Dumnezeu înțelepciune ca să-și conducă împărăția. Și el a avut un dar de înțelepciune, fiind cel mai înțelept om pe care l-am cunoscut noi vreodată, în afară de DOMNUL nostru. El a scris Proverbele și eu cred că sunt foarte bune.

Să ne întoarcem la Proverbe începând cu cap. 3, 1: *„Fiule, nu uita învățăturile mele și păstrează în inima ta sfaturile mele! Căci ele îți vor lungi zilele și anii vieții tale, și-ți vor aduce multă pace. Să nu te părăsească bunătatea și credincioșia: leagă-ți-le de gât, scrie-le pe tăblița inimii tale. Și astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Încredete în DOMNUL din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările!“*

O, eu cred că sunt niște versete minunate! Aș vrea să iau ca text versetul 5: *Nu te bizui pe înțelepciunea ta.* Acesta este un text cam ciudat pentru ziua de azi când se pune accentul pe educație și înțelegerea personală a lucrurilor, pentru un timp al învățaturii. Dar noi găsim aici această afirmație ciudată, care ca și alte versete din Scriptură își au locul lor, și noi credem că Dumnezeu ne va lăsa să vedem

unde este locul lui. Noi ne trimitem azi copiii la școală ca să primească cunoștință. După ce fac școala generală, îi trimitem la liceu pentru a primi o cunoștință mai bună. Apoi după ce termină liceul, unii copii sunt mai norocoși și merg la facultate ca să își desăvârșească acolo educația și cunoștința. De multe ori trebuie să ai anumite studii pentru a primi un loc de muncă. Și totuși, înțeleptul Solomon ne spune aici să nu ne bazuim pe propria noastră înțelepciune; să nu ne bazuim pe astfel de lucruri. Noi ne mirăm de ceea ce ne spune el, pentru că de obicei înțelegerea noastră modernă este înțelepciune omenească, care este contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Și eu cred că Solomon nu a încercat să-și sfătuiască fiii să fie niște analfabeți, ci să nu se bazeze pe propria lor înțelepciune.

Și eu cred că ar fi un sfat bun astăzi dacă le spunem fiilor noștri și fiilor lui Dumnezeu că a avea o educație, este bine. Nu este nimic împotriva. Dar dacă această educație este împotriva Cuvântului, atunci bazează-te pe Cuvântul lui Dumnezeu și lasă educația ta de-o parte pentru că Cuvântul are dreptate. Educația își are locul ei și vă va ajuta la obținerea unei poziții bune printre cei intelectuali, vei obține o slujbă bună. Aceasta este în ordine și vă va ajuta la partea financiară, ceea ce privește traiul pe care îl va face mai ușor.

Dar ține minte un lucru, fiul meu: tu trebuie să mori. Indiferent câtă educație ai, câtă cultură ai acumulat, tu trebuie să dai ochii cu moartea, căci este scris: „Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, după care vine judecata.“ Moartea nu este atât de rea, dar a veni la judecată, este partea cea mai rea. Tu mori, dar apoi vine judecata. Și Dumnezeu nu se va interesa câtă școală ai făcut aici pe pământ, câtă cunoștință ai acumulat, dacă ai titlul de licențiat sau ce alt grad ai obținut, chiar ca slujitor. Nu asta se cere de la tine. Dar ți se cere ce ai făcut cu înțelepciunea Cuvântului lui Dumnezeu. Aici vine cerința din cauza Bibliei. Educația ta este bună, dar Cuvântul lui Dumnezeu este viața. „Cuvântul Meu este viața.“ EL este Cuvântul. Așa că tu Îl poți cunoaște numai prin Cuvânt, căci El este Cuvântul. Și aceasta este singura cale prin care-L vei cunoaște, prin Cuvântul Lui.

Cineva ar putea veni aici și să spună: „Acesta este Dumnezeu“ sau „acela-I Dumnezeu“ sau „acesta este corect“ sau „cealaltă este corectă“, dar noi ne întoarcem la Cuvânt, care este adevărul. Și Cuvântul este ca Steaua Nordului, este o stea exactă. Indiferent în ce direcție plutește lumea, Steaua Nordului este centrată față de pământ. Tu îți fixezi compasul după Steaua Nordului - care este întotdeauna centrată față de pământ. Alte stele își schimbă poziția în jurul globului, dar Steaua Nordului rămâne stabilă.

Dacă compasul este Duhul Sfânt și punctul tău fix este Steaua Nordului, atunci Duhul Sfânt va direcționa întotdeauna spre Cuvânt. Duhul Sfânt nu te va conduce spre nimic altceva decât spre Cuvântul lui Dumnezeu. Cum poate un om să

accepte un crez care este contrar Cuvântului și apoi să mai susțină că are Duhul Sfânt? Duhul Sfânt te va îndepărta de așa ceva. Este necesar Duhul Sfânt ca să te îndrepte spre Cuvânt, căci el este Cuvântul. Magnetul din compas este îndreptat numai spre Polul Nord, acesta fiind unicul punct care poate atrage. Duhul Sfânt este Autorul și Scriitorul și Cel ce face viu Cuvântul, cum ar putea El îndrepta o persoană spre altceva decât spre Cuvânt? Așa că atunci când o persoană spune că are Duhul Sfânt și acceptă ceva contrar Cuvântului, asta arată că nu este adevăratul Duh Sfânt ceea ce are el. Ar putea fi un duh, eu nu contest, dar nu este Duhul Sfânt al lui Hristos.

Cât de des își iau oamenii duhurile unul de la altul; și acesta i-ar putea îndrepta spre un anumit lucru, ca de exemplu spre o grupare, dar nu-i va îndrepta spre Hristos. Dar Duhul Sfânt îndreaptă întotdeauna înspre Hristos - și Hristos este Cuvântul. Noi vedem aceasta foarte clar în Biblie, sau poate o văd eu așa. Poate greșesc, dar în gândirea mea eu nu cred că greșesc; din această cauză și acest titlu „Nu te bizui pe propria ta înțelepciune“. Dacă tu te bizui pe propria ta înțelepciune, atunci tu ești nevoit să te abați de la drumul cel drept. Tu nu te poți bizui pe înțelepciunea altcuiva atunci când este vorba de viață. Ca să găsești viața, tu trebuie să te bizui pe Cuvânt. Aceasta este viața. Putem vedea aceasta de la început. Ne este arătat cu claritate de la început, că Dumnezeu a dat primei Sale familii de pe pământ Cuvântul Său prin care să trăiască. Numai prin Cuvântul Său puteau trăi ei. Nu este suficient să mănânci mâncare și altele. Ci prin Cuvântul Lui ei trebuiau să trăiască veșnic. Dar acea mică frază a Cuvântului de la început a fost greșit așezată, întregul lanț s-a rupt și rasa umană a fost aruncată în moarte.

Eva a fost fără îndoială o persoană inteligentă; ea stătea la dreapta lui Adam, care era fiul lui Dumnezeu. Și Eva fiind în acel loc unde nu era păcat - nu era loc pentru păcat - a avut desigur o concepție minunată despre ceea ce era Dumnezeu. Pentru că în fiecare seară, ea și bărbatul ei se plimbau în răcoarea grădinii și vorbeau față-n față cu Dumnezeu. Ce lucru irațional pentru o persoană care se întâlnea zi de zi față-n față cu Dumnezeu, și apoi să se întoarcă spre niște raționamente care au îndepărtat-o de Cuvântul lui Dumnezeu!

Noi mai avem încă astfel de oameni! Prin niște raționamente, ei sunt îndepărtați de Cuvântul lui Dumnezeu, după ce au stat în prezența Lui. Auzind Cuvântul lui Dumnezeu predicat și văzându-L manifestat, păcătoșii și bețivii vin la altar și sunt convertiți și făcuți ființe noi în Hristos, iar persoane cu faimă rea devin domni și doamne; și apoi să se întoarcă de la acest lucru binecuvântat care i-a condus la viață și să fie pervertiți după vreun crez, pentru ca să devină populari sau să intre în ceea ce numesc ei „o clasă mai înaltă de oameni“.

Voi aparțineți de cea mai bună clasă care poate exista: fiii și fiicele lui Dumnezeu! Mie îmi place mai mult această clasă, decât să fiu împreună cu

împărații și cei puternici. Dați-mi acei oameni smeriți, chiar dacă ei nu știu să deosebească stânga de dreapta. Atâta timp cât ei Îl cunosc, Îl iubesc și-L slujesc pe Dumnezeu, aceasta este slava cerurilor pentru mine. Desigur! Noi am aflat că Eva a fost convinsă relativ ușor de Satana și îndepărtată de Cuvântul lui Dumnezeu. Ea s-a bizuit pe propria ei înțelepciune pentru că Satana i-a prezentat ceva ce nu era înțelepciunea lui Dumnezeu. Dușmanul, Satana, i-a spus altceva și ea a crezut. Acum noi vedem rezultatele acestui lucru. Întreaga omenire a fost cufundată în moarte, pentru că prima mamă de pe pământ s-a bizuit pe propria ei înțelepciune, contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Credeți aceasta? Amin. Acesta este Cuvântul.

Biserica în Biblie este simbolizată printr-o femeie. Și biserica de azi acceptă o grămadă de dogme sau crezuri adâncind întreaga adunare în separare de Dumnezeu. Acești oameni care adoptă astfel de lucruri în locul Cuvântului lui Dumnezeu, sunt exact ca Eva. Și aceasta s-a repetat mereu și mereu, până când întreaga generație a fost îndepărtată de Cuvântul lui Dumnezeu.

Când se manifestă Cuvântul, când se descoperă Cuvântul, ei nu-l acceptă pentru că nu vor s-o facă, pentru că ei se bizuie pe înțelepciunea lor. „Această biserică s-a construit aici și este un loc minunat. Este o organizație mare din care fac parte mulți oameni. De ce să nu aparținem și noi de ea? Eu mă încred în această biserică.“ Nu te încrede în înțelepciunea ta, ci încrede-te în Cuvântul lui Dumnezeu!

Așa cum ceea ce a făcut Eva a dus întreaga rasă umană la moarte, la fel este acum cu mulți oameni care se bizuie pe propria lor înțelepciune, pe dogmele și crezurile lor și care declară: „Nu tot Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat; o parte din el este inspirat și o altă parte nu este.“ Cum mai puteți avea credință în Biblie, dacă o parte a ei este inspirată și altă parte nu este? Dacă un citat este greșit, atunci întreg conținutul ar putea fi greșit. Trebuie ca totul să fie corect.

Și unii dintre acești așa-numiți învățători ai Bibliei, pervertiți de învățătura omenească pe care au acumulat-o, se adună în concilii și spun: „Zilele minunilor au trecut, ele s-au încheiat în timpul apostolilor.“ Și mulți din cei care sunt acolo pe poziția imediat inferioară celei de episcop sau altei funcții înalte, își spun: „Da, dacă voi fi de acord cu el, fără îndoială că îl voi urma în funcție.“ Atunci tu te bizui pe propria ta înțelepciune, în loc să stai cu ambele tale picioare pe Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta a cauzat toate aceste lucruri.

Cu puțin timp în urmă eram într-o dispută cu cineva despre impozitul de venit. Și el mi-a spus: „Casierii nu sunt altceva decât niște păpuși.“ Am răspuns: „Dacă așa avea un casier în comitetul meu care are o altă idee și nu se ridică să și-o exprime, l-aș da afară din comitet.“ Desigur. Chiar dacă opinia lui este contrară

convingerilor mele, vreau ca el să exprime ceea ce crede el că este corect. De aceea este ales în comitet. Așa este la noi.

Observați, Isus a spus în Ioan 10: „Oile Mele cunosc glasul Meu:“ O voce este, desigur, Cuvântul Lui când El vorbește. „Oile Mele cunosc glasul Meu. Glasul Meu a fost dovedit că este adevărat.“ Vedeți, oile Lui nu se supun și nu urmează alt glas. „Oile Mele cunosc glasul Meu și nu vor urma un străin.“ Cu alte cuvinte, ele nu vor înțelege o voce teologică care învață ceva contrar Cuvântului. Oaia Lui nu o va înțelege, la fel cum nici vulturul despre care am vorbit aseară, nu înțelegea cotcodăcitul găinii. El nu-l înțelegea pentru că era un vultur. La fel este cu un copil adevărat al lui Dumnezeu, născut din nou: el nu va înțelege decât lucrurile care sunt de la Dumnezeu.

Acum, cineva spune: „Bine, uite, eu cred că tu ai putea face asta. Dar nu așa se face. Eu cred că zilele minunilor au trecut. Eu nu cred în vindecarea divină. Eu nu cred în așa ceva.“ Un creștin adevărat născut din nou va fi surd la așa ceva, el nu înțelege deloc asemenea lucruri. Eu nu pot înțelege cum poate să accepte un asemenea lucru un om care crede în Dumnezeu și care poate citi Biblia și vede că El este același ieri, azi și în veci. Credincioșii adevărați nu se biziue pe propria lor înțelepciune.

La fel ca un prunc. Luați un nou născut și puneți-l la sânul mamei și lăsați-l să se hrănească cu laptele ei călduț, să-și rezeme capul pe pieptul ei. După o zi sau două, luați-l de la mama lui și puneți-l la pieptul unei alte femei - el va da din piciorușe și va plânge. Nu este mama lui. Vedeți, el are deja ceva în el - el este o parte din mama lui - căci natura l-a înzestrat cu un mod de a-și recunoaște propria mamă.

Și dacă natura a pregătit o cale pentru prunc de a-și recunoaște propria lui mamă din care s-a născut, cu cât mai mult este pregătită o cale pentru un copil al lui Dumnezeu care este născut din Duhul lui Dumnezeu. El își cunoaște mama. El o recunoaște pentru că este născut din Cuvânt și el înțelege Cuvântul. Așază-l într-un loc străin, nepotrivit pentru el și el va fugi cât va putea de repede.

Cineva ar putea să-i spună copilășului: „Stai puțin, drăguțule, aceasta este acum mama ta.“ Nu este mama lui, pentru că el are un mod de a recunoaște că este o parte din mama lui. Aceasta este mama lui și nimeni altcineva nu-i poate lua vreodată locul. El își cunoaște propria lui mamă. Observați că așa este, deoarece Dumnezeu a făcut totul după soiul său. La fel și vitele după soiul lor. De multe ori când strângeam întreaga cireadă pentru o marcă, vitele și vițeii, mă întrebam cum își vor recunoaște vitele vițeii lor. Când coboram de la munte, vitele erau amestecate. O vacă ar fi putut hrăni un vițel înfometat care aparținea unei alte vaci. Dar când cireada se oprea în preerie, mama pornea prin mulțimea de vaci și vițeii ca să-l caute pe micuțul ei până-l găsea, iar vițelul alerga după mama lui. Ea

recunoștea cu precizie scâncetul lui, iar el recunoștea strigătul ei. Și ea tot striga după vițelul ei, la fel și celelalte vaci, de nu mai puteai să te înțelegi om cu om; dar micuțul vițel va auzi acel strigăt anumit al mamei lui, pentru că el este o parte din mama lui.

Și un creștin născut de sus este o parte a acestui Cuvânt. Așa este. El nu va urma o altă mamă. El este o parte a Cuvântului. El stă cu Cuvântul. „Dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?“ (1 Cor. 14, 8), a spus Pavel. Creștinul cunoaște sunetul Cuvântului. Observați cum mâna lui Dumnezeu hotărăște mai dinainte, l-a urmărit în totul și în toate. El știe că a fost hotărât mai dinainte, el a fost în adevărul Evangheliei. El știe că a fost născut prin Duhul lui Dumnezeu. El știe că Duhul lui Dumnezeu nu poate nega Cuvântul lui Dumnezeu și de aceea nu va urma pe un străin.

Am văzut aici o notiță pe care mi-am făcut-o. Trecusem peste ea, dar din întâmplare am văzut pasajul din Scriptură și m-am gândit să mă întorc la ea. Observați cum oile Lui hotărăte mai dinainte, L-au urmat pe El chiar și în zilele în care trăiau cei mai mari teologi pe care i-am avut vreodată. Ele au ieșit pentru că L-au recunoscut pe El. Ei știau ce făgăduise Cuvântul pentru acel timp. Ei știau ce va fi Mesia când va veni.

Și Simon Petru a venit la El - atunci el era numai „Simon“. Andrei încercase să îi spună ceva despre El: „Acest om este Mesia.“ Mda, desigur, Simon era poate un tip mai practic și n-a vrut să se ducă. Dar el a pășit în prezența lui Isus atunci când El i-a spus: „Tu ești Simon, fiul lui Iona.“ Noi știm că Isus le-a spus apostolilor, că El i-a cunoscut „înainte de întemeierea lumii.“ Ei erau însușirile gândurilor Lui. Astfel „sămânța“ aceea care zăcea în el, a făcut ca el să recunoască Cuvântul care fusese făgăduit și care spunea că Mesia urma să fie un prooroc. Și când el a văzut aceasta, atunci a terminat-o cu pescuitul. El a știut atunci că trebuia să-și pună de-o parte mreaja, căci urma să meargă și să devină un pescar de oameni.

Erau și alții acolo care au văzut întâmplându-se aceleași lucruri și ei L-au clasificat drept „duh rău.“ Aceștia erau teologii, pentru că nu era pe gustul învățaturii lor teologice. Și ei l-au întors spatele, pentru că s-au bizuit pe propria lor înțelepciune, prin doctrina lor. Asta s-a întâmplat când Isus Hristos a venit împlinind Cuvântul făgăduit, dar ei erau prea orbi ca s-o vadă. Ei s-au bizuit pe ceea ce spuneau preoții, și pe ceea ce spunea biserica, în loc să se bizuie pe ceea ce a spus Dumnezeu.

Isus i-a muștrat pentru aceasta. El le-a spus: „Voi cercetați Scripturile căci socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Aceste Scripturi pe care vă spun să le cercetați, tocmai ele vă spun cine sunt Eu.“ Dar ei nu s-au bizuit pe ceea ce spunea Cuvântul, ci pe înțelepciunea lor. Ei s-au

bizuit pe propria lor înțelepciune. Și Scriptura ne spune că ei au o măhramă pe ochi. Măhrama propriei lor teologii i-a orbit.

Voi spuneți: „Frate Branham, unde vrei să ajungi?” Lucrul la care vreau să ajung este următorul: se întâmplă din nou același lucru, până când bărbații și femeile se vor bizui pe o anumită biserică la care s-au alăturat și de care țin, indiferent de ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre aceasta. Ei merg înainte în această lucrare, bizuindu-se pe propria lor înțelepciune și ignorând Cuvântul lui Dumnezeu ca și cum acesta nu ar fi fost scris niciodată. Este o sămânță de viață umană nefecundată. Are în ea viața fizică, dar nu este în ea nici un pic de viață duhovnicească spre a fi înviată (adusă la viață).

Întorcându-ne la cei din vremea lui Isus, noi vedem că un vâl era pe fețele lor. Observați, ei aveau propriile lor gânduri despre Dumnezeu, aveau propriile lor idei despre cum va fi Mesia. Dar Cuvântul era acela care spunea cum va fi Mesia! Ei aveau propria lor înțelegere asupra acestui lucru. Fără îndoială marele preot spunea: „Voi, toți preoții care mă ascultați, când va veni Mesia ... Noi am zidit un templu mare aici. Noi am făcut toată această lucrare mare. Și Biblia spune: „Și deodată va intra în templul Său.“ Și când se va petrece aceasta, Mesia va veni direct aici și se va arăta nouă spunând: „Eu sunt Mesia, iată că am venit. Eu sunt acel Mesia pe care voi Îl căutați.“ Ei bine, când a venit, el a fost atât de diferit de modul în care au gândit ei, încât ei nu l-au recunoscut. Ei nu știau cine este El. Ce s-ar fi întâmplat dacă vreun fățarnic s-ar fi ridicat acolo și ar fi zis: „Eu sunt Mesia. Eu sunt doctorul cutare.“? Ei l-ar fi primit. Dar iată că au dat de un Om care avea o naștere dubioasă, care nu avea o educație școlară, nu fusese la seminar, nu avea un carnet de membru; dar El era talmăcirea Cuvântului lui Dumnezeu manifestată. „Lucrările pe care le fac, vă spun cine sunt Eu. Dacă nu fac lucrările care au fost făgăduite că le voi face, atunci să nu Mă credeți.“

Nu putem noi aplica aceasta pentru ziua de azi? Când Duhul Sfânt vine și arată puterea vieții Lui veșnice, ei încearcă să-L aplice unei alte epoci și numesc aceasta „fanatism sălbatic“. De ce? Ei se bizuie pe propria lor înțelepciune și nu pe Cuvântul DOMNULUI. Voi știți bine că este așa. Recunoașterea că Dumnezeu este propriul Său interpret, se face atunci când este manifestată o făgăduiță. Aș vrea să fac acest lucru mai clar. Când Dumnezeu vorbește Cuvântul, el nu are nevoie de un bărbat sau de o femeie care să spună ce înseamnă aceasta. Voi ziceți: „Dumnezeu a vrut să zică cutare lucru.“ Înțelesul este acela pe care l-a spus Dumnezeu.

Cum își tâlcuiește Dumnezeu propriul Său Cuvânt? Împlinindu-L. Biblia spunea: „Fecioara va rămânea însărcinată“; și așa a fost. Nu era nevoie de nici o tâlcuire. Dumnezeu a spus: „Să fie lumină!“; și așa a fost. Nu este nevoie de nici o tâlcuire. De asemenea, Dumnezeu a spus că în zilele din urmă „va turna Duhul

Său peste orice făptură“, și El a făcut-o. Aceasta nu are nevoie de nici o tâlcuire. Aceasta are nevoie doar de o acceptare, cineva să primească ceea ce a făcut Dumnezeu. Nu este nevoie de nici o tâlcuire. Dumnezeu Își tâlcuieste propriul Său Cuvânt. Lucrurile pe care Dumnezeu le-a făgăduit că le va face în zilele din urmă, noi le vedem în fiecare zi.

Oamenii de azi, ca și atunci, se biziue pe înțelepciunea lor și zic: „Pastorul meu spune că asta este fanatism“. Dar Biblia spune că se vor întâmpla. Pe a cui înțelepciune vă veți bizui? Biblia spune despre zilele din urmă că: „Epoca bisericii Laodicea va ajunge atât de bogată și atât de mulțumită de sine, încât va zice despre sine: „Sunt bogată, nu am nevoie de nimic și stau ca o regină.“ Și ea este bogată. Iar DOMNUL spune: „Și nu știi că ești nenorocită.“ Aceasta este întreaga epocă a bisericii, biserica însăși! „Biserică din Laodicea, ești goală, oarbă, săracă și nenorocită - și nu o știi!“ Stând în mijlocul bogățiilor ei, cu zeci de mii de membri, cu bogățiile acestei lumi în mâna ei. Își depun banii pe termen împreună cu biserica catolică, căci biserica protestantă merge împreună cu cea catolică și dețin bogățiile lumii.

Națiunea aceasta este aproape de faliment. Noi luăm cu împrumut pe taxe care vor fi plătite în 40 de ani de acum încolo, așa scrie revista „Life Line.“ Taxele la ceea ce cheltuim noi acum vor fi plătite peste 40 de ani. Nepoțelul meu dacă Isus întârzie - va plăti când va avea 40 de ani taxele la banii pe care-i cheltuim noi acum. Trimitem ajutoare în străinătate, iar indienii noștri și alții de aici mor de foame; încercăm să cumpărăm prietenia. Nu poți cumpăra prietenia, nu poți cumpăra un prieten. Nu, dar asta este ceea ce facem noi. Pe asta suntem puși: să-i taxăm pe oameni pentru orice lucru. Și nu vom scăpa de datoriile de război, război în care am fost aruncați de politicieni - timp de sute de ani, cred eu. Și noi nu ar trebui să fim așa. Nu este nici un motiv ca să ne purtăm astfel.

Dar bisericile au devenit bogate. „Bogățiile lumii se găsesc în biserica catolică“, spune Biblia. Din cauza aceasta Rusia a dat-o afară. Chiar acest fapt a fost rădăcina comunismului, pentru că învață că ea este ceva deosebit de restul lumii.

Când am fost în Finlanda, a fost înviat din morți acel băiețel. Acei soldați ruși stăteau și priveau cu atenție. Ei au spus: „Noi vom primi un Dumnezeu care poate învia morții!“

Am construit denominațiuni, școli și clădiri, dar am dat greș în a face ceea ce a spus Isus: „Predicați Evanghelia!“ Noi am încercat să educăm lumea. Isus nu a spus niciodată: „Educați lumea; cel ce este educat va fi mântuit.“ Voi trebuie să fiți născuți din nou, umpluți cu Duhul Sfânt. Acesta este motivul că am eșuat în toate atât de urât. Vedeți, avem bogăție, avem toate lucrurile.

Ce se întâmplă acum? Și când această biserică, conciliul mondial al bisericilor, se va uni, știți voi cine îl va conduce? Puteți voi metodști și presbiterieni, chiar și voi pentecostalilor, să înțelegeți aceasta? Voi spuneți că nu veți intra. Voi, ori veți intra, ori veți dispărea ca denominațiune. Precis. Ori una, ori alta. Stă chiar înaintea voastră! Voi va trebui s-o faceți. Este o forțare, semnul fiarei. O pot dovedi cu Biblia că denominaționalismul este absolut semnul fiarei. „Ea este o curvă și mama curvelor“ - și noi știm că acesta este adevărul. Religia organizată este contrară Cuvântului și este anticreștină prin principiile ei. Nu tot ce este acolo este anticreștin; dar în principiile și sistemul ei, este anticreștină, pentru că este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Fiecare sistem organizat este așa.

Astfel ei și voi vă bizuiți pe înțelepciunea altora, în loc să vă bizuiți pe înțelepciunea lui Dumnezeu, pe ceea ce vă spune Dumnezeu despre organizații. Acesta este motivul pentru care sunt ele greșite. Băieții merg la seminarii, așa-numite școli biblice pentru a primi o educație bună. Și poate ei au o chemare din partea lui Dumnezeu în inima lor. Și merg în aceste școli și devin așa de îndoctrinați cu un anumit fel de a vedea lucrurile, pentru că „cutare episcop a spus așa. Cutare a spus una, altcineva a spus altceva. Conciliul a fost de acord și atunci așa trebuie să fie!“ Mie nu îmi pasă ce a spus cineva. Isus a spus: „Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii mincinoși.“

Cum cunoaștem care este adevărul? Când Biblia spune că ceva se va întâmpla, atunci acel ceva se petrece în felul cum a fost spus. Biblia spune: „În ea a fost găsită bogăția acestei lumi: aur, argint.“ Dacă sistemul de susținere al monedei care este aurul dă faliment, ce se va întâmpla? Atunci oamenii bogați ai acestei națiuni, fabricanții de țigări și whiskey nu vor putea schimba valuta, așa că nu vom avea o altă soluție decât să luăm cu împrumut. Și nu este decât un singur loc de unde putem împrumuta. Și când o facem, ne vindem dreptul de întâi născut. Și atunci ce vom face? Voi sunteți prizonierii sistemului. Nu puteți face nimic.

O, poate vă gândiți că sunt nebun! Dar când vocea mea va tăcea datorită morții, aceste benzi vor mai vorbi încă și veți recunoaște că ceea ce am spus se întâmplă într-adevăr. Aș fi cel mai nebun om să iau poziția pe care am luat-o, de a mă împotrivi acestui lucru - aș fi împotriva lui Dumnezeu și a tot ce reprezintă El, dacă aș fi greșit în ceea ce gândesc și în chemarea pe care o am. Ceea ce fac ar fi împotriva lui Dumnezeu. Dar eu am luat poziție pentru că o văd aici în Cuvânt. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi l-am văzut legitimat, dovedit că este adevărul. Aceasta este tălmăcirea pe care Dumnezeu o dă Cuvântului Lui. Propria tălmăcire pe care Dumnezeu o dă Cuvântului Său este atunci când El îl legitimează și îl face real.

De ce erau acei farisei orbi? Ce i-a făcut așa de orbi? Ei nu au primit descoperirea sau legitimarea Cuvântului. Motivul pentru care bisericile de azi sunt

oarbe, este că ele nu acceptă descoperirea care a fost legitimată. Chiar dacă Cuvântul spune așa și este descoperit și apoi este dovedit, ei tot nu-l acceptă. Acesta este motivul că până în ziua de azi evreei nu-L primesc. Nu poți vorbi cu ei despre Hristos, pentru că o măhramă este încă pe fețele lor, orbindu-i.

Cu cei din biserici nu poți discuta despre Evanghelia deplină și puterea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeul acestei lumi i-a orbit să nu vadă adevărurile lui Dumnezeu, și ei se biziue pe înțelepciunea lor! Când vin femeile la biserică cu părul tăiat scurt, pastorul le spune: „O, este în regulă! Acel bărbat este nebun.“, dar Biblia spune că ea greșește când își taie părul. Dumnezeu refuză să răspundă rugăciunii ei. Iar alte femei mai fac ceva rușinos încercând să fie predicatori, fiind de două ori greșite. Biblia spune că femeia nu ar trebui să facă așa ceva. Dar organizația, biserica o primește, o ordonează ca predicatori și o trimite, biziundu-se pe propria lor înțelepciune.

Un Cuvânt al lui Dumnezeu așezat greșit sau greșit interpretat sau necrezut, rupe întregul lanț al Cuvântului ... „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.“

Femeilor, voi mă auziți predicând împotriva acestor lucruri, ca purtatul pantalonilor scurți, tăiatul părului și alte asemenea lor, și totuși în fiecare an când revin vă găsesc în aceeași situație? De ce este așa? Este pentru că voi vă bizuiți pe înțelepciunea voastră proprie în loc să luați ca sprijin Cuvântul lui Dumnezeu.

Și voi, păstorilor, de ce nu vă curățiți bisericile voastre? Pentru că vă conduceți după crezul vostru denominațional, în loc de Cuvântul DOMNULUI. Nu vă bizuiți pe înțelepciunea voastră, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ei nu acceptă Cuvântul pentru că nu acceptă legitimarea. Isus a venit cu Evanghelia exact în felul în care El a spus că va veni.

Ioan a fost puțin încurcat atunci când a fost aruncat în închisoare. El predicase că „Mesia vine! Acela are lopata în mână, Își va curăți aria cu desăvârșire și își va strânge grâul în grânare; dar pleava o va arde într-un cuptor care nu se va stinge.“ Duhul lui Dumnezeu aducea la suprafață aceste lucruri, țâșnind din el ca dintr-o fântână. Și apoi când L-a văzut pe Isus apărând - El era un tip mic, smerit, împins încolo și încoace datorită vieții care era în El.

Ioan nu a putut să înțeleagă așa ceva, și a trimis câțiva ucenici să afle de la Isus dacă El este Acela care trebuia să vină. Ce necinstire pentru Isus! După ce acest prooroc stătuse în apa Iordanului, având Cuvântul lui Dumnezeu și spusese: „Îl cunosc pentru că am văzut Duhul Sfânt ca un porumbel, Dumnezeu coborând din cer ca un porumbel și intrând în El, și am auzit o voce din cer spunând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit“ - acum Ioan spune: „Duceți-vă și întrebați-L dacă este El Acela care trebuia să vină sau să așteptăm pe altul?“ Isus nu i-a trimis o carte sau cum să se comporte în închisoare sau la ce biserică să se înscrie. Ci i-a spus: „Fiți

atenți și urmăriți ce se întâmplă și apoi mergeți și spuneți-i lui Ioan lucrurile pe care le-ați văzut întâmplându-se.“ Pentru că lucrările pe care le făcea Îl legitimau pe El ca fiind Mesia, Fiul lui Dumnezeu. „Bindecuvântat este cel pentru care Eu nu sunt o piatră de poticnire.“

Mulți însă s-au poticnit de El. Așa de mulți oameni se poticnesc atât de ușor în Cuvântul lui Dumnezeu. Este contrar gândirii lor, ei vor să se bizuie pe propria lor înțelepciune. Ei nu vor să ia Cuvântul DOMNULUI. Și ei trebuie să meargă așa cum au fost învățați să meargă, căci ei și bisericile lor se bizuie pe propria lor înțelepciune. Nu contează dacă Dumnezeu a făgăduit că va ploua, că vor avea ploaie dimineața, iar dacă biserica spune: „Asta-i o prostie“, ei cred ce spune biserica în loc să Îl creadă pe Dumnezeu. De ce? Ei sunt născuți în biserică.

Dar un om care este născut din Dumnezeu, este o sămânță a lui Dumnezeu. Și sămânța lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, și cel născut din Cuvântul lui Dumnezeu trăiește numai prin El. Cuvântul este viața lui. Ei se bizuiau pe propria lor înțelepciune și nu voiau să se sprijine pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ei știau mai bine. Era scris în Scriptură. Ei Îl numeau „un duh rău.“ De ce? Preotul lor spuse: „Oricine se duce să-L asculte pe acel Om predicând, va fi dat afară din sinagogă.“

Odată, un om orb a fost vindecat de Isus. Chiar și părinții lui, atât de fericiți de această vindecare, s-au temut să mărturisească că Isus a fost Cel ce a făcut-o. Preotul i-a întrebat: „Este acesta fiul vostru?“ Ei au răspuns: „Da.“ Apoi au fost întrebați: „Cine l-a vindecat?“ Ei au zis: „Nu știm. El este destul de mare, întrebați-l pe el. El poate să vorbească și singur.“ Pentru că se spusese că oricine se bizuie pe înțelepciunea lui Isus, în loc de a lor, va fi dat afară din biserică! Nu este acum la fel? Așa este. Oamenii fac același lucru. Orice ar face Dumnezeu, trebuie să se întâmple după înțelepciunea lor, nu după ceea ce Dumnezeu legitimează a fi adevărul. Și acel orb vindecat a avut atunci totuși răspunsul. Ei l-au întrebat: „Cine te-a vindecat?“ Și el a răspuns: „Un om numit Isus din Nazaret.“ Ei i-au spus: „Este un păcătos. Noi nu știm de unde vine.“

El a spus: „Acesta-i un lucru tare ciudat. Se zice că voi sunteți conducătorii din acest timp. Aici este un om care mi-a deschis ochii - lucru ce nu s-a mai întâmplat vreodată - și voi totuși nu știți de unde vine El.“ De ce? Ei se bizuiau pe propria lor înțelepciune în loc să se sprijine pe Cuvântul lui Dumnezeu. Căci Isaia a spus: „Atunci se vor deschide ochii orbilor, șchiopul va sări ca un cerb, în pustie vor țâșni ape!“ Dar vedeți, ei se bizuiau pe propriul lor sistem pe care-l edificaseră.

Observați că bisericile de azi fac același lucru. Ei au format o mare superclasă de înțelepciune în cadrul sistemului lor denominațional. Ei au această superclasă de înțelepciune și vor ca nimeni să nu se amestece, nimeni să nu pătrundă înăuntru, doar dacă aparține de acel grup.

Să nu-mi spuneți că nu este așa, locuiesc în Tucson, Arizona. M-am mutat acolo acum trei ani și am fost la o întâlnire a conciliului bisericilor. Le-am spus: „Nu am venit să înființez o biserică, ci am venit să am părtășie cu voi. Am venit să vă ajut. Eu sunt misionar, evanghelist, în tot ce fac.“

Ei m-au întrebat: „Ai venit aici ca să înființezi o biserică?“ Am răspuns: „Nu. Dacă aș vrea o biserică, am una în Indiana.“ Eu am spus: "Am venit aici pentru că DOMNUL m-a călăuzit astfel printr-o viziune. Dacă El nu mă conduce în altă parte, atunci rămân aici un timp. Dar eu nu am venit ca să înființez o biserică. Am venit să vă ajut, fraților.“

Asta a fost acum trei ani. Nu am primit nici o invitație în vreun loc. De ce? Pentru că ei s-au strâns după aceea și au spus: dacă vreun predicator mă invită la amvonul lui, acel predicator va fi excomunicat. Ce au făcut ei? S-au bizuit pe propria lor înțelepciune. Desigur, aceasta este acea superclasă de înțelepciune.

Dacă nu-ți scrii numele în registrele lor, ei îți spun că ești pierdut. Un predicator mi-a spus asta. Acum voi vă gândiți: „O, trebuie să fi fost un șarlatan.“ A fost un pentecostal. Jack Moore și cu mine am fost în Dallas, Texas, și l-am auzit. Și el spunea că trebuie să ștergă din registre pe un anumit om. Am întrebat: „De ce?“ „Pentru că a avut părtășie cu tine.“ Am spus: „Bine, atunci scoateți-l din registru.“ Apoi el a răspuns: „Atunci el este pierdut.“ L-am întrebat: „Pierdut?“ „Mda“, a spus el „pentru că numele lui nu mai este scris acolo.“ Eu am întrebat: „Tu ca pastor peste un district și crezi în așa ceva?“ El a răspuns: „Acesta este adevărul.“ Eu i-am răspuns: „Hei, lasă-te de meserie, predicatorule. Nu acesta este harul lui Dumnezeu!“

Căci printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur Trup și devenim mădulare ale acestui Trup. Mie nu-mi pasă ce denumire porți, asta nu are de-a face cu Trupul. Numai prin nașterea din nou ești un creștin. Numai prin naștere poți fi un creștin; nu prin alipire, nu prin crezuri, nu prin emoții, nu prin recitarea unui anumit lucru, nici prin educație sau teologie. Tu ești un creștin când ești născut din nou și poți fi născut din nou doar dacă ai fost ales să fii născut din nou. „Nimeni nu poate veni la Mine decât dacă este atras de Tatăl Meu; și toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine.“ Amin. „Și Eu îi voi învia în ziua de apoi.“

Marile școli biblice pe care le avem spun să ne bizuim pe înțelepciunea lor. Orice ar spune Cuvântul, ei Îl pot explica atât de bine, pentru ei, încât ajung să creadă ei înșiși și cei ce-i ascultă, că „Zilele minunilor au trecut. Nu există așa ceva ca apostoli, prooroci. Nu există așa ceva ca darul vindecării și celelalte daruri. Toate s-au sfârșit atunci, în zilele biblice.“ Ei se pot face pe ei înșiși să creadă asta.

Voi știți că Biblia spune: „Poți crede o minciună și să fii blestemat prin ea.“ Este exact așa. Indiferent ce spune Cuvântul, ei se bazuie pe propria lor înțelepciune. Ei se bazuie pe ea, ei o cred, ei gândesc că este adevărul. Tu poți crede mult timp o minciună, până când devine adevăr pentru tine.

Dar cum știm care este adevărul sau nu? Dumnezeu a dovedit că este adevărul, pentru că este în Cuvântul Lui și El l-a legitimat. EL are propria Lui tălmăcire a Cuvântului. Cum o fac ei? Cum au ajuns oamenii aici? Prin cultură, prin educație, grade universitare; ei au venit din anumite seminarii unde au învățat aceste lucruri.

Dar priviți, prieteni, și ascultați. Niciunde în Biblie nu ni se cere să înțelegem. Nouă nu ni se cere să înțelegem Cuvântul. Nouă ni se cere să-L credem. Cum să-l credem? Prin credință. Dacă tu îl înțelegi, atunci credința este anulată. Tu nu-l înțelegi, dar oricum ar fi, tu îl crezi. Dacă L-aș putea înțelege pe Dumnezeu, nu ar mai trebui să-L cred pe Dumnezeu. Eu nu-L înțeleg pe Dumnezeu. Eu nu pot înțelege Cuvântul lui Dumnezeu, dar eu îl accept. Eu Îl cred. Mie nu mi se cere să-l înțeleg.

Eu nu mă duc la nici un seminar și nici la toată această înțelepciune omenească asupra Bibliei. Eu știu doar că Biblia spune așa: „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ Eu Îl caut în acest fel. Eu știu ce a făgăduit El că va face în aceste zile, aștept să facă ce a spus, și El o va face. Așa este. EL a făgăduit har, atunci eu Îl caut și primesc har. EL a făgăduit vindecare, eu o cred, o accept și o primesc.

Aș vrea să vedem acum câteva caractere biblice care nu s-au bizuit pe propria lor înțelepciune, indiferent care a fost înțelepciunea epocii lor. Să-l luăm de exemplu pe Noe. Noe a trăit într-o vreme de mari cercetări științifice. În vremea lui Noe s-au construit probabil piramidele pe care oamenii de azi nu le pot reface. Astăzi nu au cu ce să ridice bolovanii acolo sus. În acele zile ei aveau un fel de chimicale pe care le puneau în vopsele și care făceau ca hainele să arate naturale până în zilele noastre. Ei aveau lichide de îmbălsămare care păstrau mumiile; noi nu putem avea așa ceva. S-au pierdut o sumedenie de meșteșuguri. Timpul în care a trăit Noe a fost un timp al înțelepciunii științifice.

Isus s-a referit la acele timpuri, spunând că asemenea vremuri se vor repeta înaintea venirii Lui. „Cum era în zilele lui Noe.“ Voi credeți aceasta, nu? Credeți ceea ce a spus Isus? Credeți că ne-am întors la timpuri asemănătoare cu cele ale lui Noe? Amin. În Luca 17, 30 El a spus: „Cum s-a întâmplat în zilele lui Lot, când îngerul DOMNULUI ...“ El citea aceeași Biblie ca și noi. Mergeți înapoi să aflați ce fel de vremuri erau înainte de potopul lui Noe. Mergeți înapoi ca să aflați cum era înainte ca lumea să fie distrusă pe timpul lui Lot. Aflați ce era și veți înțelege la ce se referea Isus.

„În zilele lui Noe mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.“ În zilele lui Lot, înainte ca Sodoma să fie arsă de foc, erau acolo homosexuali, perversiuni sexuale, tot ce-i mai rău în lume. Era un Los Angeles modern; nu numai un Los Angeles modern, ci Statele Unite întregi. Nu numai Statele Unite, ci o lume întreagă! Totul era pervertit. Oamenii și-au pierdut sursa naturală a vieții și bunul simț elementar, au deveniți pervertiți de un duh rău care a schimbat cursul vieții lor firești și au fost posedați de duhuri demonice. Dacă nu era acesta tabloul timpului lui Lot, atunci eu nu știu un altul. Și în zilele lui Noe, de asemenea, mâncau, beau, se însurau și se măritau, divorțau și tot felul de astfel de lucruri.

Dar aduceți-vă aminte, înainte ca lumea să fie distrusă, Avraam a fost trimis pe pământ și lui i s-a făgăduit un fiu. Și Avraam l-a întâlnit pe Dumnezeu în etape diferite, ca un tip pentru biserică, care întâlnește pe Dumnezeu în diferite etape. Dar chiar înainte de distrugere și de venirea fiului făgăduit, Dumnezeu a venit jos și s-a descoperit în trup omenesc, într-un bărbat, atunci când trei bărbați au venit la Avraam. Apoi ei au mers la Lot. Dar mai întâi au venit la Avraam și s-au așezat. Și Avraam avea deja numele schimbat din Avram în Avraam, iar Sarai în Sara.

Și acel Om care a vorbit, Elohim, când S-a pogorât să vorbească cu el, i-a zis: „Unde este soția ta, Sara?“ Avraam i-a răspuns: „Este în cort, în spatele Tău.“ Și El i-a spus: „Mă voi întoarce la tine și Sara va primi un fiu.“ Sara a râs în spatele Lui, în cort. Dar El a spus: „De ce a râs Sara?“ EL ar fi putut lua viața Sarei chiar atunci, pentru că ea a râs la Cuvântul Lui; dar El nu a putut-o face pentru că Sara era o parte din Avraam. Iar pentru vremurile acestea, Isus a spus în Luca 17, 30. „Cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi în vremea sfârșitului când se va arăta Fiul Omului.“

Țineți minte, „Fiul omului“ este un prooroc. Iehovah l-a numit pe Ezechiel un „fiu al omului“. Isus vine în trei Nume: Fiul omului, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu. EL s-a numit pe Sine „Fiul omului“ pentru ca oamenii să înțeleagă că El este Proorocul pe care urma să-L ridice DOMNUL Dumnezeu.

Apoi El a făgăduit că Fiul omului Se va descoperi pe Sine din nou chiar înainte de distrugerea prin foc. Și acesta a fost ultimul semn pe care l-a văzut Avraam înainte de venirea fiului făgăduit; el a fost transformat într-un bărbat tânăr, iar Sara într-o femeie tânără. Dacă Scriptura se referă în mod special la aceste lucruri, noi ar trebui să le urmărim cu atenție.

Și dacă vedem perversiunea în care este lumea și modul cum se comportă ea, cum mai puteți spune că așa este corect și că nu ce spune Biblia este corect? Pentru că voi vă bizuiți pe înțelepciunea lumii și nu pe înțelepciunea DOMNULUI vieții, care era acea Persoană care stătea cu cei ce erau în afara Sodomei. Acum fiți atenți, noi nu ne bizuim pe propria noastră înțelepciune.

Noe nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune. Atunci era un timp științific, dar el nu s-a bizuit pe înțelepciunea timpului său. El s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu și mânat de puterea lui Dumnezeu a construit o arcă pentru salvarea familiei lui, a făcut ceva ce era absolut împotriva bunului simț al vremii de atunci. Pentru că nu plouase niciodată până atunci. Dar el știa că dacă Dumnezeu i-a spus că va ploua, așa va fi. El nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune, ci el a acționat prin credința în făgăduința Cuvântului lui Dumnezeu. Duhul l-a mânat și el a acționat.

Avraam nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui asupra vieții umane. El s-a căsătorit cu soția lui pe când avea poate 17 ani. Și iată-l pe el la 75 de ani și pe Sara la 65 de ani, cu 10 ani mai tânără ca el. Dar Avraam nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui atunci când Dumnezeu i-a spus că-i va da un fiu prin Sara. El a numit totul, orice dovadă științifică care era împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, orice învățătură care era pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu, ca și cum n-ar exista. El a dat slava lui Dumnezeu, întărit prin credința lui. El nu s-a uitat la trupul său îmbătrânit, nici la trupul îmbătrânit al Sarei. El nu a luat nimic în considerație, ci s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu. Nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui, nici pe raționamente sau motive omenești.

Voi spuneți: „Frate Branham, motivul că Dumnezeu nu-i vindecă pe bolnavi este că avem mulți doctori buni.“ Biblia spune: „Noi răsturnăm izvodirile minții.“ Noi nu argumentăm. Credința nu caută argumente. Țineți minte asta. În loc să fie necredincios, el a crezut și a chemat lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi ceea ce era împotriva oricărui raționament. Dar el nu a căutat raționamente. El a crezut doar. Nu era nici un argument care să poată dovedi că se va naște acel copil. Femeia aceea trecuse cu 20 de ani de începutul menopauzei și trupul ei era ca și mort. Și când Avraam avea 100 de ani, 25 de ani după darea făgăduinței, el tot mai dădea slava lui Dumnezeu. Împotriva oricărui fel de înțelepciune. Dar prin credință el știa că Dumnezeu Își va ține Cuvântul Lui. El nu s-a bizuit pe propria Lui înțelepciune.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune, atunci când Dumnezeu i-a spus să scoată poporul Israel afară de sub mâna lui faraon? Ce s-ar fi întâmplat dacă El s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune atunci când a stat lângă stâlpul de foc și când Dumnezeu i-a spus: „Du-te și Eu voi fi cu tine.“? Ce s-ar fi întâmplat dacă el s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune atunci când a adus poporul lângă Marea Roșie și Dumnezeu le făgăduise o țară a făgăduinței? Ce s-ar fi întâmplat dacă s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune și ar fi zis atunci: „Cum voi trece dincolo? Nu avem timp să construim un pod. Iată că vine o armată în spatele nostru. Pe partea cealaltă este un munte. Iată în fața noastră este apa Mării Roșii“?

Dacă s-ar fi bizuit pe propria lui înțelepciune, și-ar fi ridicat mâinile în sus, s-ar fi aruncat la picioarele lui faraon și i-ar fi spus: „Faraon, iartă-mă pentru că am greșit.“ El nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune, ci s-a rugat lui Dumnezeu și DOMNUL i-a spus să pășească înainte; iar Marea s-a despăcat ceea ce era împotriva oricărei rațiuni. Da, el nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Iosua, atunci când s-a dus să cerceteze țara făgăduită de Dumnezeu, împreună cu cele 10 denominațiuni, s-ar fi întors și ar fi spus: „Stați așa. Este adevărat. Noi păream ca niște lăcuste. Ei sunt uriași. Cum i-am putea învinge vreodată? Cum am putea vreodată să intrăm în țară. Este total imposibil. Ei sunt mult mai numeroși decât noi, cam 50 la 1. Ei au soldați antrenați, iar noi nu suntem decât o grămadă de păstori și făcători de cărămizi din noroi, ieșiți din Egipt. Nu avem nici măcar scuturi și arme; cum am putea vreodată să-i învingem?“

Da, înțelepciunea ar fi putut cu siguranță să dovedească faptul că ei nu o puteau face. Orice militar ca Iosua sau Moise, nu puteau să nu se bizuie pe propria lor înțelepciune. Dar ei nu au făcut-o! Căci au știut că Dumnezeu a spus: „Eu v-am dat țara. Mergeți și luați-o.“

Nu te bizui pe înțelepciunea ta. Dacă te bizui pe înțelepciunea ta astăzi, când ești bolnav, poate stai într-un cărucior cu roțile, fiind pe moarte datorită cancerului sau problemelor cu inima și medicul ți-a spus că vei muri. Dar nu te bizui pe această înțelepciune. Sigur că nu.

Ce spuneți de zidurile Ierihonului, despre care se zice că pe ele putea merge un car de luptă? Dumnezeu a spus: „Duceți-vă și mărșăluțiți în jurul lor de atâtea ori, sunați din trâmbițe și strigați și zidurile se vor prăbuși. Da, aceasta ar fi fost pentru o minte firească ceva absolut nebunesc. Dar Iosua știa cât de groase sunt acele ziduri, pentru că zidise asemenea ziduri pe când era în Egipt. Cunoștea liantul care le ținea așa de tari încât să susțină acele care de luptă și chiar casele care se construiau pe ele. Dar el nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui. El a crezut că ceea ce a spus Dumnezeu este adevărat, s-a supus Cuvântului Lui și zidurile au căzut. Nebizuindu-se pe propria lui înțelepciune.

Ce s-ar fi întâmplat dacă atunci când lupta în bătălie așa cum am predicat duminică soarele apunea și inamicul scăpa? Noaptea, ei puteau să se regroupeze și să vină cu forțe proaspete ca să ucidă o mulțime de oameni din armata lui Iosua. Ce s-ar fi întâmplat dacă el și-ar fi zis: „Am nevoie de mai multă lumină. Am nevoie de lumina soarelui. Dar, ia stai așa. Dumnezeu a așezat această rânduială și soarele se învârte, și pământul se învârte. Acum, să vedem, dacă eu aș spune soarelui să se oprească ... poate că pământul s-ar opri, și-ar pierde gravitația și eu aș cădea.“

El nu a ascultat de propria lui înțelepciune, singurul lucru pe care l-a spus a fost: „Soare, oprește-te; și tu, lună, rămâi unde ești!“ și soarele și luna i s-au supus. El nu s-a bizuit pe propria lui înțelepciune, ci s-a bizuit pe făgăduința lui Dumnezeu: „Eu v-am dat această țară; mergeți și luați-o!“

El v-a dat făgăduința Duhului Sfânt. Voi Îl puteți primi chiar în această conversație. Voi îl puteți primi acum. Nu te sprijini pe: „Știi, eu sunt obosit. Îți spun, eu mănânc prea mult seara. Nu vreau ca John să mă vadă făcând asta.“ O, DOAMNE, Tu te bizui pe propria Ta înțelepciune! „Făgăduința este pentru voi, pentru copiii copiilor voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL, Dumnezeul nostru.“

„Doctorul mi-a spus că voi muri. M-a examinat și mi-a spus că am cancer, sau altceva, și că o să mor.“ Nu te bizui pe această înțelepciune. Dumnezeu este DOMNUL Dumnezeul tău care îți vindecă toate bolile tale. Așa că nu te bizui pe înțelepciunea aceasta, pe înțelepciunea unui om. Bizuie-te pe înțelepciunea lui Dumnezeu.

Ce s-ar fi întâmplat cu Samson când o mie de filistenii au pus mâna pe el? Și el nu era decât un tip micuț, cu părul creț, cam atât de mare. El nu era un spadasin, nu avea pregătire militară; și iată că îi apar în față o mie de filistenii. Nu avea nimic în mână. S-a uitat în jos și a găsit o falcă de măgar, pe care a ridicat-o. Acum, dacă el și-ar fi zis: „Să vedem, eu nu prea aș putea face multe cu falca asta pentru că ei au pe cap coifuri. Acești filistenii, toți soldații, au sulite și zale. Și coifurile lor cântăresc cam 7 kg fiecare și ei toți sunt bărbați înalți și solizi. Chiar dacă aș ajunge să lovesc cu falca asta de măgar unul din coifuri, falca s-ar rupe în bucăți. Da, desigur, așa este.“ El însă nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui. El a luat doar ceea ce avea în mână și a pornit să-i bată pe filistenii. Și după ce a omorât o mie din ei, falca tot mai era în mâna lui. Amin.

Mie nu îmi pasă ce spune teologia oamenilor, eu nu mă bizui pe ea. Eu mă bizui pe Cuvântul lui Dumnezeu care spune că „Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.“ Desigur, Samson a crezut.

Ce s-ar fi întâmplat dacă David ar fi ascultat de teologia lui Saul? Iată-l pe Goliat, stând acolo, fălos, și toți erau speriați de el. Saul era cu un cap mai înalt decât toți din armată. Goliat a spus: „Să vină unul din voi să se bată cu mine. Nu este nevoie să murim cu toții. Dacă el mă ucide, noi vom fi robii voștri“, pentru că el era în avantaj. Acesta este felul în care-i place diavolului să acționeze, când este prezent tot seminarul lui și el vine în față. Micul David se apropie cu o piele de oaie pe el, roșcat, cu umerii puțin lăsați, un băiat de 45-50 de kg. Și spune: „Vreți să-mi spuneți că oastea Dumnezeului Celui viu, care este tăiată împrejur ca semn al unui legământ, va sta acolo și va lăsa pe acest netăiat împrejur să batjocorească ostirea Dumnezeului Celui viu?“

Saul i-a spus: „Vino aici, băiete. Eu admir curajul tău, dar zilele minunilor au trecut. Noi nu avem aici așa ceva. Și să te mai întreb ceva: poți să-mi arăți carnetul de membru? Tu nu ai nici măcar o armură. Tu nu ai nimic în afară de praștia din mână. Tu nu ai diploma de doctor în filozofie sau de doctor în drept. Cum vei reuși? Bărbatul acesta din fața ta este un luptător. El este doctor în teologie, doctor în filozofie. Are atâtea diplome, încât ar putea tapeta un perete cu ele. Și tu, cine ești? Un păstor.“

David a zis: „Dar eu vreau să-ți spun ceva. Când pășteam turma tatălui meu, un leu a venit și a apucat o oaie. Și atunci am luat această praștie mică, l-am lovit și l-am doborât. Când i-am luat mielul din gură, el s-a ridicat împotriva mea. Atunci am apucat cuțitul și l-am omorât.“ Și David a continuat: „Când m-am întors, un urs a venit, a înșfăcat o oaie și a fugit. L-am omorât și pe el. Și vreau să spun că Dumnezeu a fost Acela care m-a ajutat, nu doctoratul meu sau înțelepciunea mea. Nu aș putea să-ți spun cum am făcut-o. Nu știu cum a fost. Dar Dumnezeu“, Amin „Dumnezeu care m-a scăpat din laba ursului și a leului, cu cât mai mult mă va scăpa din mâna acestui filistean netăiat împrejur.“

Saul, episcopul, i-a spus: „Știi ceva, eu cred că tu băiete, ai o chemare. Ascultă ce-ți spun: dacă ai veni la noi, te-aș învăța să te duelezi. Eu sunt doctor, așa că puneți armura mea. Vreau să te ajut să și-o pui.“ David a stat acolo și ei i-au dat doctoratele în filozofie și teologie, până când bietul băiat nici nu se mai putea mișca.

Și David a spus: „Niciodată nu am pus așa ceva pe mine. Haina aceasta ecleziastică nu mi se potrivește. Luați-le de pe mine. Lăsați-mă să merg cu ceea ce Dumnezeu m-a ajutat.“ Aceasta era credința în puterea lui Dumnezeu. Și el nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui. El nu s-a bizuit pe ceea ce a spus altcineva. El s-a bizuit pe credință. Căci el știa că dacă Dumnezeu l-a scăpat din laba ursului, cu cât mai mult îl va scăpa de acest filistean!

Bine, dacă Dumnezeu v-a iubit destul ca să vă scoată din păcat și să vă umple cu Duhul Sfânt ce se întâmplă cu voi, bieți oameni molateci și plini de slăbiciuni din toată țara? Cu cât mai mult vă va elibera El de toate suferințele voastre, când El a promis că o va face. Cuvântul lui Dumnezeu a spus așa. EL o va face. EL l-a scăpat pe David din mâna uriașului.

O, ce s-ar fi întâmplat dacă fiecare prooroc s-ar fi bizuit pe înțelepciunea lui în generația în care au trăit? Niciodată nu s-ar fi arătat în fața acelor mari preoți, să-i numească "pereți văruiți" sau cum i-au mai numit. Ei nu ar fi proorocit niciodată împotriva lor. Ei ar fi fost la fel ca acei prooroci moderni, acceptați de toți, purtând haine scumpe și trăind în casa împăraților.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Ioan ar fi încercat să se bizuie pe propria lui înțelepciune? Dar el a pășit drept înaintea împăratului. Oamenii i-au spus: „Stai

puțin, Ioane, să nu predici despre „Căsătorie și divorț“. Ioan a mers înaintea lui Irod și i-a spus: „Este împotriva Legii să te căsătorești cu ea.“ Oamenii spuneau: „Bine, știi tu cine este acesta? Acesta este împăratul.“ „Nu-mi pasă cine este.“ Ioan nu s-a bizuit pe ceea ce îi spuneau alții. I se mai spunea: „Tu știi că tu nu ai prea multe. Tu vii din pustie. Asociația nu te va primi dacă te porți în felul acesta.“ Lui nu-i pășă de nici o asociație. El nu s-a bizuit pe înțelepciunea lui, ci pe înțelepciunea lui Dumnezeu. Desigur.

A fost și un om care s-a bizuit pe înțelepciunea lui, și anume Iuda Iscarioteanul. Eu nu înțeleg cum de a putut s-o facă. El a pășit alături de Isus exact ca Eva atunci la început. Iuda a văzut legitimarea, el L-a privit pe Dumnezeu în față, așa cum a făcut Eva în răcoarea serii. Eva L-a văzut pe Hristos în răcoarea serii, în grădină. Și Iuda a stat în răcoarea serii în grădina Ghetsimani și în alte locuri și L-a privit pe același Hristos; și L-a auzit predicând, dovedindu-Se pe Sine prin Cuvânt, legitimat ca fiind proorocul despre care a spus Moise că se va ridica. Și El le-a arătat din Scriptură cine era El și totul despre El. Ei au văzut - fiind dovedit de Dumnezeu - că El era Acela despre care era scris și apoi Iuda s-a bizuit pe propria lui înțelepciune.

Cum de a putut s-o facă? A făcut-o pentru că el nu a avut-o aici în inimă mai întâi. El nu a fost o sămânță germinată. El era fiul pierzării, născut pentru asta și întorcându-se în pierzare. Când el a ieșit din odaia cinei, el poate a avut o idee născută din propria lui înțelepciune. Poate s-a gândit că Isus ... el avea destul respect pentru Isus și și-a spus: „Acum L-aș putea vinde pentru 30 de arginți. Și dacă aș face-o, aș avea niște bani și aș putea face ceva cu ei. Iar El este în stare să se elibereze singur.“ Vedeți, el nu știa din Scriptură, că el s-a ridicat pentru a lua în primire acel loc.

Și nici oamenii de azi nu-și dau seama în ce stare se află. Biserica Laodicea a fost hotărâtă dinainte să fie în această stare, dându-L afară pe Hristos. Iar El bate la ușă, încercând să intre înapoi și nimeni, nicăieri nu vrea să coopereze. EL Își legitimează Cuvântul Său acum în fiecare zi, așa cum a făcut-o El atunci în fiecare zi, dar ei se îndepărtează de El. Ei se bizuie pe înțelepciunea lor - asta este tot ce fac ei.

Sau poate, să zicem că Iuda s-a gândit că vânzându-L pe Hristos pentru 30 de arginți, el ar fi putut avea o părtașie cu vreo mare denominațiune din acel timp, cu fariseii sau saducheii. El ar fi putut zice: „Stai așa, El se poate îngriji de Sine Însuși. Eu L-am văzut în lupte mari. Eu știu că El poate să aibă grijă de Sine însuși. Așa că aș putea face rost de ceva bani pentru pensie. Și apoi, așa aș avea o poziție bună în aceste biserici de azi, dacă L-aș vinde pe Isus lor.“ Dar el nu făcea altceva decât să se bizuie pe înțelepciunea lui, în loc pe înțelepciunea care arăta că

El este Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu; el i-a făcut lui Isus exact ceea ce spusese Scriptura că va face.

Și astăzi, biserica lumească L-a scos pe Hristos afară în aceste zile din urmă, exact cum a spus cartea Apocalipsei că o vor face ei. Este din nou duhul lui Iuda, în forma bisericii lumești „având doar o formă de evlavie, dar tăgăduind Cuvântul.“

Atunci, ce iese din aceasta? Moartea, exact cum i s-a întâmplat Evei. Și la fel se întâmplă oricui încearcă să pervertească Cuvântul lui Dumnezeu. Ei se bizuie pe înțelepciunea lor. Chiar acum ei vând nu pentru 30 de arginți, dar ca să devină mari oficialități ceva experiență seminaristică. Nici nu merită 30 de arginți, dar oricum ei o vând; ei vând înțelepciunea lor despre Dumnezeu pentru această sumă.

Câtă diferență față de marele învățat Pavel, care avea atâta cunoștință cu care se putea fâli. Dar el a spus: „Eu am aruncat toate gândurile mele. Eu am întâlnit stâlpul de foc într-o zi pe drumul Damascului.“ De aceea a putut spune: „N-am venit la voi cu o vorbire strălucită, căci dacă aș fi făcut-o, voi v-ați fi încrezut în înțelepciunea unui om. Ci am venit la voi în puterea și dovada dată de Duhul Sfânt pentru ca voi să vă bizuiți pe Cuvântul lui Dumnezeu.“ Amin. Și a mai spus: „Dacă un înger din cer ar veni și ar predica orice altceva, să fie blestemat“ (Gal. 1, 8). Așa este corect.

Femeia aceea micuță de la fântână era o femeie imorală. Ea știa că bisericile o excomunicaseră. Dar ea nu s-a bizuit niciodată pe înțelepciunea ei. Când ea L-a întâlnit la fântână pe Acela care i-a spus toate păcatele pe care le-a făcut, ea a și fugit în oraș. Acum, nu era corect pentru o femeie să facă lucrul acesta, să meargă și să spună ceva, pentru că era o prostituată. Dar când ea L-a întâlnit pe Isus, ea nu s-a bizuit pe înțelepciunea oamenilor din acel timp. Ea a venit și a spus: „Veniți și vedeți pe un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu este El chiar Mesia?“ Ea nu s-a bizuit niciodată pe înțelepciunea ei. Nu, desigur.

Îngerul Gavril a venit la fecioara Maria și i-a spus că va avea un copil fără ca ea să cunoască un bărbat. Oh! Așa ceva nu se întâmplase niciodată. Ea nu s-a bizuit niciodată pe propria ei înțelepciune că o femeie nu ar putea avea un copil fără bărbat. Ea nu s-a bizuit pe aceasta, ci ea a spus: „Iată, roaba DOMNULUI; facă-mi-se după cuvintele tale.“ Ea nu a spus: „Cum o vei face? Cum se va întâmpla?“ Îngerul i-a spus: „Duhul Sfânt te va umbri și Cel ce se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.“ Ea a răspuns: „Iată roaba DOMNULUI.“ Ea nu a început să se gândească, spunând că nu este posibil. A spus doar: „Iată roaba DOMNULUI.“ Așa este corect.

Femeii care a avut o scurgere de sânge, medicul îi spusese: „Nu este nici o speranță.“ Ea își petrecuse viața pe la doctori, dar nici unul nu a putut să o mai

ajute. Dar ea nu s-a bizuit pe aceasta. Când Isus a trecut pe acolo, ea a pășit prin mulțime și și-a zis: „Cred că dacă mă voi atinge de veșmintele acestui om, mă voi vindeca.“ Și s-a dus.

Doctorul i-ar fi spus: „Stai puțin, tu nu poți să te vindeci.“ Ea avea această scurgere de sânge de ani de zile. Ea slăbea din ce în ce mai mult și ei îi era din ce în ce mai rău. Doctorii renunțaseră să mai încerce. Asta era toată înțelepciunea lor.

Dar ea a spus acele cuvinte prin credință. Nu era nici un verset în Scriptură care să-i spună să facă asta. Dar ea a spus: „Dacă m-aș putea atinge de marginea veșmintelor Lui, m-aș vindeca,“ și s-a furișat în apropierea Lui și L-a atins. A pășit înapoi și s-a așezat. Isus s-a întors și a spus: „Cine M-a atins?“ EL s-a uitat împrejur până când a găsit-o. EL i-a spus despre scurgerea de sânge și ea a simțit chiar în acel moment vindecarea în trupul ei. Ea nu o putea dovedi atunci, dar a simțit-o în trupul ei că scurgerea a încetat. Ea nu s-a gândit nici o clipă: „Dacă doctorii m-au părăsit, cum m-ar putea ajuta cineva?“ Ea nu a apelat la rațiune, ci la credință.

Biblia spune: „EL este astăzi Marele Preot care poate fi atins de sentimentul neputințelor noastre.“ Așa este? Amin! Nu apela la rațiune. Așa spune Biblia: „Astăzi EL este Marele Preot, chiar acum, care poate fi atins de simțământul neputințelor noastre. Același ieri, azi și în veci.“

Ce credeți, când eram un predicator baptist și acel Înger al DOMNULUI mi-a apărut și m-a trimis să fac ceea ce fac? Chiar pastorul meu mi-a spus: „Tu ai înnebunit. Tu ai avut un coșmar.“ Eu am spus: „Puteți să-mi luați carnetul de membru chiar acum.“ Și el mi-a replicat: „Cum ai putea tu, care n-ai terminat nici școala primară, să predici în toată lumea? Cum vei putea vreodată să te rogi pentru oameni cu rang înalt și împărați, când nu poți folosi corect gramatica?“

Eu nu m-am încrezut în gramatica mea. Nu m-am încrezut în nici una din calitățile pe care le-aș fi avut. Eu am fost trimis. Aleluia! Și nu am apelat la raționamente. Dacă aș fi apelat la rațiune în anii din urmă, mii de oameni ar fi fost probabil morți acum. Dar eu am dus mesajul în toată lumea, exact cum a spus EL.

Și o voi face din nou, prin harul lui Dumnezeu; nu prin puterea minții, ci prin trimitere. Aleluia! Voi spuneți: „Ai 55 de ani!“ Dacă aș avea 95 de ani, asta n-ar însemna nimic pentru mine. EL este încă același Dumnezeu care era pe timpul lui Avraam. Nu vă bizuiți pe propria voastră înțelepciune.

După ce a fost arătat semnul și a fost urmat de glas, bisericile mi-au întors spatele și mi-au închis ușile datorită învățaturii, nici una nu a îndrăznit să-mi stea înaintea și să arate că este greșită sau corectă. Le-am provocat pe toate. Nu că sunt deștept, dar știu unde sunt. Dar ce au făcut ei? Au închis toate ușile. Și gândul spune: „Ce-ai să faci acum?“

Acum câteva zile stăteam acolo sus pe munte și am spus: „DOAMNE, atât cât cunosc, mi-a rămas o singură ușă deschisă în toată țara, și anume în Phoenix-Arizona. Este singura ușă deschisă pe care o am.“ Apoi am început să cobor. Și am auzit atât de clar, cum aș auzi pe cineva vorbind, o voce care mi-a spus: „Ce sunt gândurile acestea? Tu urmează-Mă pe Mine.“ Gata, nici un pic de înțelepciune proprie. Mă voi bizui pe făgăduința Lui.

O, prieteni, nu vă bizuiți pe raționamente, ci strigați ca Eddie Peronet: Aduceți aici bijuteriile împărătești!

Aici este Biruitorul.

Veniți și omagiați-L pe Isus, Lui să-I fie adusă slava!

Încununați-L, încununați-L,

Încununați-L ca Stăpân al pământului!

Nu vă bizuiți pe ceea ce gândiți voi sau pe ceea ce gândesc alții. Acceptați prin credință făgăduința lui Dumnezeu. Tu o vei face? Acum nu este vorba că cineva a făcut-o și altul nu a făcut-o, ci este vorba de tine. Ce vei face cu Isus care se numește Hristos, ce se descoperă pe Sine în aceste zile ca același ieri, azi și în veci? Îl crezi pe El? Amin.

Să ne rugăm. DOAMNE Isuse, Împăratul împăraților, DOMNUL domnilor, Dumnezeu dumnezeilor, Dumnezeu tuturor celor puternici; Cel dintâi și Cel de pe urmă; Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Luceafărul strălucitor de dimineață, Trandafirul din Saron, Rădăcina și Odrasla lui David; vino, DOAMNE, Dumnezeule, același ieri, azi și în veci! Bindecuvântează această mulțime, DOAMNE. Noi am avut o mică întâlnire aici și Tu ne-ai binecuvântat în ea. TU Te-ai descoperit nouă. Bindecuvântează-ne acum. Noi suntem oameni cu nevoi.

Și DOAMNE, Tu știi că mie nu-mi place să-i mustru pe oameni, dar cum aș putea să liniștesc această ardere Sfântă din interior? Mie nu-mi place să fac asta, DOAMNE. Tu cunoști viața și inima mea. Eu trebuie s-o fac. Și mă rog Dumnezeule, ca Tu să mă ajuți s-o fac. Dă-mi doar har și nu mă lăsa niciodată să mă bizui pe înțelepciunea mea, ci să mă bizui pe făgăduința Ta. În Numele lui Isus. Amin.

Vreau ca voi, fiecare, să fie cu adevărat respectuos pentru câteva minute. În această mulțime sunt mulți oameni bolnavi. Cei care sunt bolnavi și nenorociți, ridicați mâna și spuneți: „Eu am nevoie de Dumnezeu.“ Ridicați doar mâna dreaptă acum. „Eu am nevoie de Dumnezeu.“ Eu nu cunosc prea mulți oameni de aici. Îl cunosc pe fratele Dauch și pe soția lui care stau aici. Mai este sora Moore, fratele Mike și cei de pe platformă. Doar pe aceștia îi cunosc. Dar Tatăl ceresc a

făgădui că în această epocă Se va legitima pe Sine exact cum a făcut-o la Sodoma. A făgăduit El? Amin. EL s-a arătat pe Sine! Credeți aceasta? Amin.

Acum, rugați-vă cu credință și prin credință! Nu încercați să raționați: „Cum pot eu să-L ating pe El ca Mare Preot?“ Biblia spune în Noul Testament că El este acum Mare Preot. EL este Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec. EL rămâne în veac. Nu există alt Mare Preot decât El. Nici un alt Mijlocitor între Dumnezeu și oameni decât Omul Isus Hristos. Așa este. EL este singurul și El este același ieri, azi și în veci.

Acum, dacă El rămâne același Mare Preot și Biblia spune că noi Îl putem atinge prin sentimentul neputințelor noastre cum I-a atins îmbrăcăminte femeia aceea atunci credința ta Îl poate atinge în seara aceasta și El va acționa în același fel asupra trupului uman, cum a făcut-o El când era pe pământ în trupul uman, la stejarul lui Avraam. Credeți aceasta? Amin. EL a făgăduit că o va face. Rugați-vă acum, toți cei ce aveți nevoie de ceva.

Așa cum am mai spus, un dar duhovnicesc nu este ceva ca un cuțit pe care-l iei și poți tăia unde vrei și cum vrei. Acesta nu este un dar de la Dumnezeu. Nu. Un dar de la Dumnezeu este o cale pe care o ai de a te da pe tine însuți la o parte din cale. Darurile și chemările sunt hotărâte dinainte de Dumnezeu. „Lui Dumnezeu nu-I pare rău de chemarea și darurile făcute.“ Tu ești năcut cu el. O rotiță mică prin care tu ești pus în mișcare, dar tu nu poți apăsa pe această pedală. Dumnezeu trebuie să acționeze acel dar. Tu trebuie să te dai pe tine însuți la o parte. Credința voastră poate face să lucreze darul, nu credința mea. A mea lasă doar calea liberă. Voi credeți din toată inima că Isus Hristos trăiește azi.

Nu vă bizuiți pe înțelepciunea voastră și să ziceți: "Mda, uite frate, sunt într-o stare gravă. Tu nu mă cunoști. Eu stau în acest cărucior de atâta timp ..." Nu-mi pasă unde ai stat; vezi numai dacă Dumnezeu nu vine jos și nu face exact ceea ce a făcut El atunci când era pe pământ în trup fizic. EL o face în trupul tău, în trupul meu, împreună, ca un tot unitar care crede în El. EL o va face pentru că El a făgăduit că o va face.

Nu vă bizuiți pe ceea ce spune cineva: „O, această telepatie mintală,“ așa cum o numesc ei. Despre Isus s-a spus la fel. Îl numeau ghicitor, un drac. Dar El era Fiul lui Dumnezeu pentru că El era în concordanță cu Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu.

Așa cum am spus, noi nu ar trebui să avem acest mod de a acționa, să venim și să punem mâinile peste oameni. Noi am făcut aceasta aseară. Dar singurul lucru pe care voi trebuie să-l aveți, este credință și apoi să recunoașteți ce a făcut El. Prin credință voi o acceptați, prin credință.

Nu spuneți: „Bine, dar cum se va face?“ Dacă aș putea să vă spun cum se va face, atunci nu ar mai fi credință. Eu nu știu cum se face. Eu nu știu, dar o cred. Eu nu știu cum mântuie Dumnezeu un păcătos, dar El o face. Eu nu știu cum face Dumnezeu toate aceste lucruri, dar eu le accept. EL este Cel care le face și aceasta este calea. Căci eu nu pot explica. Niciodată nu va fi explicată. Nimeni nu o poate explica, căci dacă ai putea s-o faci, atunci nu ar mai fi credință.

Eu nu înțeleg cum Dumnezeu și Hristos ar putea fi aceeași persoană, dar așa este. Scriptura o spune. Da, voi nu o puteți explica, dar așa este. „Tatăl Meu este în Mine. Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care este în Mine. Dacă nu fac lucrările Lui, atunci aceasta ar arăta că Eu nu sunt de la El. Dar dacă fac lucrările Lui, atunci El depune mărturie că Eu vin de la El.“

Acum este exact același lucru. EL este același ieri, azi și în veci dacă voi o credeți. În fața mea stă un bărbat cu păr de culoare închisă. El are un ceas de mână, un costum de culoare închisă și ochelari. Dacă ați putea privi înapoi, atunci l-ați vedea. El este cu ochii închiși și se roagă. Eu nu-l cunosc pe bărbatul acesta. Tatăl cereștie știe, că eu nu-l cunosc. Eu mă voi ocupa un pic de el. El este foarte sincer. Acolo stă el. Deja când am început să vorbesc, și-a închis ochii și a început să se roage. Bărbatul acesta este un străin pentru mine. Aici este mâna mea. Eu nu-l cunosc. Dumnezeu îl cunoaște pe acest bărbat, și El îmi poate descoperi ceva. Dacă făgăduința din Biblie este adevărată, atunci El poate să-mi descopere de ce a închis ochii acest bărbat și pentru ce se roagă. Credeți asta?

Crezi tu? Poți să deschizi, te rog, ochii și să te uiți înapoi? Bine. Tu știi că eu nu te cunosc. Noi ne suntem străini. Dar Dumnezeu te cunoaște. El a început acum să plângă. Acum pot să-i spun că Dumnezeu îi va îndeplini dorința, pentru că lumina a coborât acum asupra lui. Întunericul a fost alungat de lumină.

Bărbatul se roagă pentru altcineva, și anume pentru un băiat mic care șade lângă el. El este fiul lui. Așa este. Băiatul suferă cu stomacul și cu intestinele. Așa este. Este corect. Voi nu sunteți de aici.

Voi nu sunteți din Arizona. Voi veniți din California. Este adevărat. Tu ești predicator și aparții de biserica „Assemblies of God“. Este adevărat. Predicatorul Keig, așa este. Reverend Keig, este adevărat? Atunci fă un semn cu mâna. Fiul tău cel mic va fi sănătos prin credința ta.

Ce este? Acolo este un bărbat cu mâinile ridicate. El nu mă cunoaște, eu nu îl cunosc. Ce a fost? El l-a atins pe Marele Preot. El nu s-a putut bizui pe propria lui înțelepciune. Ce trebuie să facă el? Ce trebuie să facă acum? El trebuie să creadă că ceea ce i-a fost spus este adevărul, pentru că el știe că nu mă cunoaște. Așa este.

În fața mea stă o femeie. Și ea are capul aplecat. Ea are cancer. Ea vine din California. Eu sper că ea nu pierde ocazia. Doamna Adams, acesta este numele ei. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Da, este adevărat.

Acolo în spate stă o femeie. Eu nu pot să-mi așez mâna peste ea, dar eu văd lumina asupra ei. Ea are un necaz mare. Ea are greutateți cu spatele. Pe deasupra mai are și probleme duhovnicești care o chinuie. Ea are necazuri acasă; fiica ei a plecat de acasă. Așa este. Este adevărat, nu? Ea a ridicat mâna. Doamna Miller, așa este. Crezi tu? Dumnezeu o va aduce înapoi și tu vei fi vindecată. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Ea îmi este străină.

Acolo stă o femeie în adunare. Ea nu este de aici. Și ea vine din California. Ea are cancer, cancer la piept. Ea a fost operată la un sân, iar acum este și celălalt cuprins de cancer. Așa este. Doamna Kalin, este corect. Crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Bine, tu crezi. Eu îți sunt străin și nu te cunosc. Este adevărat. Vedeți, ea îmi este străină.

Să știți că Dumnezeu este prezent! Chiar lângă ea stă o femeie. Numele ei este doamna Harris. Ea îmi este străină. Când Duhul Sfânt a atins-o pe această femeie, ea a simțit împreună cu ea. Și ea vine din California. Așa este. Ea are probleme cu umerii. Este corect. Crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă da, atunci ridică mâna pentru ca oamenii să vadă. Tu îmi ești străină.

Nu vă bazați pe propria voastră înțelegere. Ce pot produce aceste descoperiri? Nu se poate explica. Este un paradox. Este peste orice explicație. Întrebați-i pe acești oameni. Eu nu i-am văzut în viața mea și nu am știut nimic despre ei. Se poate continua în toată adunarea.

Dar vedeți, nu vă bizuiți pe înțelegerea voastră. Bazați-vă pe ceea ce v-a făgăduit El. Nu este același Duh care a locuit în trup omenesc și a știut că Sara, care era după cort, râde? Este așa? EL a făgăduit că Fiul omului se va descoperi încă o dată în același fel, înainte de a fi distrus pământul cu foc. EL se va descoperi ca Fiul omului, ca profet în trup omenesc, cum a făcut-o și atunci. Așa este El în seara aceasta printre noi. În care ceas trăim noi? Scurt timp înainte de distrugere.

Prieteni, nu mai stați aici ca păcătoși. Acceptați-L pe Isus Hristos cât timp sunteți în prezența Lui. Acum, eu știu că se obișnuiește ca predicatorii să facă apeluri și să spună povești despre o mamă care a murit și s-a dus. Este în ordine. Dar noi nu venim la Hristos pe baza faptului că mama noastră a murit. Și mama mea a murit; la fel și tatăl meu. Dar noi venim în deplina capacitate a facultăților mintale, acceptând pe baza faptului că Dumnezeu s-a manifestat în Isus Hristos pentru a lua păcatele întregii lumi. Noi venim și credem în ispășirea pe care a făcut-o El.

Mie nu-mi pasă la ce biserică mergeți: metodistă, baptistă, catolică sau la nici una. Dacă tu vei admite că până acum ai înțeles altfel și știi că n-ai fost niciodată născut din nou cu adevărat dar vrei să fii vrei să accepți acum făgăduința Duhului Sfânt? Poate nu vei fi umplut în timpul adunării. Vrei s-o primești pe această bază și să te ridici în picioare, ca să mă rog pentru tine?

Nu te bizui pe „O, eu am vorbit în limbi.“ Aceasta nu are nimic a face cu primirea făgăduinței. Eu cred în vorbirea în limbi. Dar am văzut vrăjitoare, draci și tot felul vorbind în limbi și tălmăcindu-le. Întrebați-i pe misionari, pe fratele Creech, și veți vedea că este așa. I-am văzut vorbind în limbi, bând sânge din craniu de om și chemând pe diavoli. I-am văzut punând creionul jos și acesta se ridică și scrie în limbi necunoscute; iar vrăjitorul care stătea acolo le tălmăcea. Așa că vorbirea în limbi nu este un semn că ai Duhul Sfânt. Și dacă tu vorbești în limbi dar negi Cuvântul, ceva este greșit acolo. Așa este. Nu te bizui pe înțelepciunea ta.

Cineva, acum își spune: „Da, eu am strigat de bucurie.“ Și eu am făcut-o. Dar nu te bizui pe aceasta. Am văzut tot felul de oameni sub puteri demonice strigând și țipând. Am văzut mahomedani strigând și urlând până când s-au adus pe ei înșiși într-o astfel de stare că își puteau bate cuie în mâini. I-am văzut urlând și sărind în sus și în jos, trecându-și ace prin piele și mergând pe cărbuni încinși dar negându-L pe Isus Hristos.

Vedeți, nu vă bizuiți pe înțelepciunea voastră, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă viața ta nu rezistă la proba acestei Biblii, ca să creadă fiecare Cuvânt din ea și tu vrei ca Dumnezeu să-Și lucreze voia Sa prin tine, căci tu poți fi o parte din Dumnezeu vrei atunci să te ridici și să spui: „Eu accept aceasta imediat, frate!“ Mulțumesc, mulțumesc. Dumnezeu să te binecuvânteze. Minunat. Fie ca Dumnezeu să o îngăduie pentru voi toți care sunteți sinceri.

Tu spui: „Dar eu sunt membru în biserică, frate Branham, sunt un pentecostal; dar când vine cu adevărat momentul să spun că tot acest Cuvânt este Adevărul, eu pur și simplu nu pot s-o fac dar eu vreau să mă ridic și s-o spun. Prin aceasta nu înțeleg că vom sta aici până se va întâmpla sau până voi mărturisii în această biserică că am fost umplut cu Duhul.“ Dar tu știi în adâncul inimii tale că nu ești. O știe și Dumnezeu, așa că de ce nu vrei să te ridici? Nu te bizui pe înțelepciunea ta, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Mai vrea să se ridice cineva? Dumnezeu să vă binecuvânteze; spuneți doar: „Dumnezeule, ajută-mă.“ Așa este bine. Tu spui: „Îmi va fi de ajutor cu ceva?“ Ridică-te numai o dată și ai să vezi dacă are efect. Tu trebuie s-o vrei cu adevărat. „Eu vreau, frate Branham, eu vreau să fiu drept. Eu vreau să fiu în ordine.“

Acum, eu nu vreau să vă părăsiți biserica voastră. Nu. Rămâneți acolo unde sunteți și fiți doar o persoană umplută cu adevărat cu Duhul Sfânt în acea biserică.

Tu spui: „Bine, eu nu știu ce va spune pastorul meu.“ El te va aprecia, dacă el este un om al lui Dumnezeu. „Lăsați ca lumina voastră să strălucească înaintea ochilor, ca ei văzând faptele voastre bune, să laude pe Tatăl lor.“

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum, voi cei ce v-ați ridicat în picioare, dacă vă simțiți mai bine după ce v-ați ridicat, ridicați doar mâna voastră ca să spuneți și altora că vă simțiți mai bine după ce v-ați ridicat. Uitați-vă la fiecare mână. Vedeti, voi sunteți sinceri. Voi v-ați ridicat și spuneți: „Eu voi fi un martor.“ Asta pentru că „Cel ce va mărturisi pentru mine aici, Eu voi mărturisi pentru el acolo. Cel ce se rușinează de Mine înaintea oamenilor, Mă voi rușina și Eu de el înaintea Tatălui Meu și înaintea sfinților îngeri.“ Nu vă rușinați de El. Nu vă bizuiți pe raționamentele voastre. Bizuiți-vă pe Cuvântul lui Dumnezeu. „Cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu și a sfinților îngeri.“

Mai sunt unii care vor să se ridice înaintea de a ne ruga? Să ne aplecăm capetele. Dumnezeu să te binecuvânteze soră, frate. Tu spui: „Înseamnă ceva când spui: „Dumnezeu să te binecuvânteze.“? Această este pronunțarea binecuvântării din partea mea pentru tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. O, Duhul Sfânt se mișcă atât de blând peste adunare. Îl puteți simți? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

O, Duhule Sfânt, vino iarăși în inimile noastre. Arată-ne greșelile noastre, DOAMNE. Noi nu vrem să ne bizuim pe propria noastră înțelepciune, pe propriile noastre raționamente. Ci noi ne bizuim pe Tine, pentru că noi știm că stăm în făgăduința Ta divină, legitimată, pentru această zi. TU te-ai făcut cunoscut pe Tine însuși dincolo de orice raționament. Noi nici nu o putem raționa, nici explica. Dar Tu ai venit chiar aici jos, în mijlocul nostru și ne-ai făcut cunoscut că Tu ești aici, iar acești bărbați și aceste femei o cred și o primesc.

Dumnezeule, ia-l pe fiecare din ei la pieptul Tău și ascunde-i în Stânca veacurilor până când trec flăcările. Lumea este pe cale să piară prin foc. O știu, DOAMNE. Noi suntem într-o stare ca cea din Sodoma. Dar „cel neprihănit nu va pieri împreună cu cel păcătos.“ TU Îți vei chema copiii Tăi, DOAMNE. TU i-ai spus lui Lot: „Ieși de acolo. Pleacă.“ Eu mă rog, Dumnezeule, ca fiecare dintre cei ce se află în această stare astă-seară, care sunt afară, neștiind pe unde sunt, să vină înăuntru, în Hristos.

DOAMNE, ei nu ar încerca să treacă strada pe culoarea roșie a semaforului, dacă ei ar fi în toate mințile, căci ar putea fi omorâți. Atunci cum ar putea o persoană să încerce să se îndrepte spre destinația veșnică doar ghicind, presupunând, aventurându-se fără adevărata putere, de a se încumeta doar pentru că aparține de o biserică sau denominațiune? Și într-adevăr, ei nu pot înțelege cum Cuvântul lui Dumnezeu poate fi astăzi la fel cum a fost atunci, cum aceste

făgăduințe se pot manifesta. Ei zic: „Zilele apostolilor au trecut.“ Ajută-i, Tată. Eu Ți-i predau Ție, în Numele lui Isus Hristos.“ Amin.

Toți cei ce cred că Isus Hristos este Vindecătorul vostru și vreți să-L primiți ca Vindecător pe această bază ridicați-vă în picioare și spuneți: „Eu Îl accept acum pe Isus ca Vindecătorul meu, la fel cum L-am primit pe Mântuitorul meu.“ Minunat! Slavă DOMNULUI! Să ne ridicăm mâinile și să cântăm.

Să ne strângem mâinile și să spunem: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate pelerin.“ Dumnezeu să vă binecuvânteze ! V-ați bucurat în prezența Lui? Amin!